

בעניין מלאיחת ירקות בשבת - שיעור 214

1. Which of the following foods may be אסור to salt on: cucumbers, tomatoes, radishes, peppers, lettuce, meat, eggs, beans, cholent, or onions in food mixtures
2. How to avoid the איסור of salting food
3. The potential איסור of the use of sugar on certain foods

I. מקור העניין והמראה מקומות

עיין בשבת (ק"ח): דוחקיה משמיה דאבי אמר צנון אסור למלוח בשבת וביצה מותרת ורש"י פירש (צ"ה הלין פון) ג' וד' חתיכות יחיד שהמלח מעבדן ונעשה קשה והו תיקון וכ"כ התוספות (ע"ה: ד"ה הלין) שיש עיבוד באוכלין מדרבן אמן הרמב"ם (כ"ג - י) כתוב שהאיסור למלוח צנון מפני שנראה ככוכב כבשים בשבת ועיין באגלי טל (ז"ג קל"ג ד"ה וט) דהקשה דהא לבשל בחמה עצמה מותר מושם דאין מחלף באור וא"כ בכבוש ג"כ אין מחלף ולמה יאסר ותירץ דהכבש שדרך כבישה בכך וכיון דכבוש כمبرוש א"כ דרך בישול בכך ממשא"כ בישול בחמה דאין דרך בישול בכך והמחבר (א"ל - ג) פסק כשיטת הרמב"ם דאיסור למלוח חתיכות צנון ד' או ה' ביחיד מפני שנראה ככוכב כבשים אלא מטבל כל אחת לבדה ואוכללה אבל ביצים מותר למלחן ומהג"א (פרק"ז) כתוב דאיסור למלוח אוגרקס (cucumbers) חיין דהא רגילים לעשוות מהם כבשים ועוד דהמלחה מועלת להן והו צנון ממשע דבריו שמקבל טעם הרשי מושם עיבוד וגםطعم הרמב"ם מושם כבישה ואיסורו מושם בישול דרבנן וחת"ז (פרק"ז) כתוב דהאיסור לאו דוקא בצנון שהובא שם בוגרמא אלא כל דבר שצרכיך מליחה כגון בצלים ושורמים כ"כ הרמב"ם (ה"ל) צנון וכיוצא בו

II. בעניין לחזר אוגרקס שעדיין לא נגמר כבושן כראוי בתוך צנצנת שיש בו מי כבושים שכוכבים יותר

עיין בשו"ע (פ"ח - ז) שכח דדבר שנתבש כמאכל ב"ד שייך בו עוד חיזב בישול (בשם הרמב"ם) ועיין בבה"ל (ד"ה לפניו צעודה רותח) שיש עוד ז' מגדולי הראשונים שסוברים כהרמב"ם ולכן אין לו זו למעשה מפסק השו"ע והה"ה בנידן DIDEN שהאיסור כבוש ג"כ מושם בישול ויש לעיין אם יש בהחזורת אוגרקס שעדיין לא נגמר חSSH איסור בישול דרבנן ועוד יש לעיין אם מותר אפילו לכטotta הצנוצה מושם שמקרב הכיבוש ועיין במאיiri (זמןיא צ"ת פ"ג) דכל שמהר לאפות כגון כסוי של קדרה חייב מושם מבשל ועיין בשו"ע (ה"ד - ז) והערוך השלחן (ה"ד - י) איכרא יש הרבה ראשונים שחולקים על הרמב"ם וסעתו וסוברים דמכיוון שנתבש כמאכ"ד שוב אין בו מושם בישול ומותר להחזר הקדרה אף שהוא הם ויכול לגמור הבישול עי"ז (בה"ל סי"ל) אלא שמכיוון שפסק איסור תורה הוא פסק השו"ע להחמיר אבל כבישה שהוא רק מדרבן נאמר ספק דרבנן לקולא ואין כבישה אחר כבישה ועוד אין מתחכון לככיבה רק פסיק רישא על איסור דרבנן ואולי גם לא איכפת ליה דיש כמה פוסקים שמתירים (שו"ת יהוה דעת ו - כ"ד) וגם לא דמי למה שאסור השו"ע (פרק"ה - ס' וו') למלוח בשר מבושל להניח וכן אסור למלוח הרבה פולים ועdstים שנתבשו בקליפתם שם המלחא חשיבה עניין אחר וכמו צלי אחר הבישול ממשא"כ בגמר הכבישה הוא מאותו עניין ואין לאסור ומ"מ כיוון שעשושה להניח לאחר השבת צ"ע אם יש להתר (לוית חן ז"פ"ח) ושמעתה מרבית ממנה קלין דין איסור בדבר

III. Salting peeled and cut-up cucumbers & tomatoes

א) עיין במ"ב (פרק"ה - י"ג ו"ד) דבצלים ושורמים ואוגרקס חיין אסור למלוחה כמו צנון

ב) השש"כ (י"א - ה) כתוב דבצל צנון מלפפון (cucumbers) וכיצא באלו אסור למולחם בשבת אפילו אם בדעתו לאוכלם מיד אלא א"כ יעשה באחד מאופנים האלה או יטבול כל התיכה בפני עצמה במלח ויאכלנה מיד (פ"א - ג) או ימלח אפילו חתיכות רבות אבל ישפוך עליון מיד שמן או חומץ שמחלישים את כה המלח וטוב להחמיר ביו"ט כמו בשבת

ג) עיין בשור"ת שבות יעקב (ז - י"ז) שכח שראיתי גדולים שנהגו בזה היהר במליחת אוגרקס וטעם היהר דלפי שיטת הרמב"ם מפני שנראה ככובש מותר למולחם דברים שאין דרכן לכבות רק כשהם שלימים עם קליפתן ולדעת רשי"ו ותוספות אליבא חזקיה המלח לא מקרי תיקון שאסור בשבת אלא היכא שימושה טעונה כנון צנון שהורפה לא מעלי וע"י מלח נעשה מתוקן משא"כ ביצה שאין לו חורף או מרירות רק שמולחין כמו שמולחין כל דברים שאוכלים אם מלח לא מקרי עיבוד لكن בכיצה מותר וה"ה באוגרקס וכיוצא בו עכ"ד אמנם נראה לי דבזמנינו דעושים יrokeות כבושים אף חתוכים א"כ חשיב דדרך לכבות אוגרקס ועגבניות (tomatoes) בין שלמים בין חתוכים בין קלופים בין אינם קלופים וזה לפי טעם הרמב"ם ואולי יש לומר דכיון שאינם יכולים להשתמר לזמן ארוך כמו כבישה לא חשיב כבישה (ספר אוצרות השבת ז' פ"א)

ד) עיין בשש"כ (י"ז - העה ו) שכח דמכוון שלא שייך הטעם של דנראה כمعد בעגבניות וגם אין רגילים לכבות רק עגבניות שלימות לבן מותר למולחן כשהן חתוכות וכן יש לדון במלפפונים הויאל ובין רגילים לכובשם בעלי קליפה וגם רק כשהם שלימים (שש"כ ג - י"ה - העה ו) ועיין במ"ב (סק"ג) ואף בצנון צ"ע דבזה"ז אין רגילים לכובשו אך אין להקל בצנון הויאל ונזכר בגמר דין איסור משא"כ לגבי עגבניות

IV. מליחתבשר מבושל או ביצה מבושלת

עיין בשו"ע (פ"א - ה) דלהניחה אסור עיין במ"ב (סק"כ) דהא דמתירין לעיל בכיצה למלהה הינו לצורך אותה סעודה אבל למלהה הבשר וביצה כדי להניח לאחר זמן זה הינו לשעודה אחרת בשבת דמי לעיבוד וככיבה (לבוש ומאמ"מ) ודעתה הטעז דאייסור להניחו אין איסור ברור בזה אפילו מדבריהם אלא מצד שא"צ זה עכשו ולמה יתריח עצמו בחנם בשבת דהלא יכול למלהה אחרת שיأكل בו ביום (זה איסור חדש ד"ע) והא"ר והגר"א מצדדו דעתן לאיסור רק אם בדעתו להניח לאחר השבת

ו. אין למלוח ביחיד הרבה פולים ועדשים שנתבשל בקליפה (פ"א - ו) דהמלחה מועילה להם והויכבשה ועיבוד (מ"ב סק"ג) ונראה לי דבשולנט אין איסור בדבר שהוא מערוב בדברים שמחלייש כה המלח כמו שמן

ו. עיין בקצות השלחן (קל"ח - סק"ז) דפירות וירקות שרגילים לשמר אותם ע"י סוכר יש לאיסור לפזר עליהם סוכר וכ"כ השש"כ (י"א - העה ה) בשם הגרש"ז אויערבך (כגון כל פירות שנעשה בהם Jam) וכ"כ בספר יסודי ישורון (ד - ז' קע"ג) וע"ע בספר לויית חן (ז' ה) דפיזור סוכר על פירות אין זה שיקות לעיבור כלל וגם לבישול שחמליח הרוי הוא כרותה משא"כ סוכר ואפשר תלוי אם האיסור ממשום עיבוד דעתנו שייך בסוכר או משום כבישה דשייך בשוכר ועיין בשור"ת יביע אומר (ד - ז' ז)

VII. שמעתי מרוב דוד פינשטיין דבצלחת המוחד לאיש אחד לאכילתו אין איסור מליחה על שום אוכל בשעת אכילה רק על הצלחת כלל או אם אין אוכליין מיד אחר המלחה יש איסור

לכל הטעפה י"א מילאה מילאה מילאה מילאה מילאה מילאה מילאה מילאה מילאה מילאה